

popravo mostov itd. — Nagodba z Ogersko zopet tiči, akoravno si ministri mnogo prizadevajo in so Magjari zelo pripravljeni njo sprejeti. No, in zakaj bi je tako dober kup ne sprejeli? Za poplačanje državnega dolga 80 milijonov pri nacionalni banki jih zadene 24 milijonov samo na papirju, v resnici pa 7 milijonov, drugo plačamo mi. — Južna železnica ima toliko dolgov, da jej od lanjskih 33 milijonov čistega dohodka ostane samo 837.000 fl. drugo požró obresti. Francoske novine pripovedujejo, da se je vodja francoskih republikancev Gambeta pogovoril z magjarskimi veljaki, kakor tudi z voditelji liberalne, nemške-ustavoverske stranke tako, da se ima pred vsem delati na ohranjenje Turčije, na oslavljenju Rusije, da bo potem Nemčija osamljena. Tudi bo najboljša prilika k zvezi Francoske, Angleške in Avstrije zoper Nemčijo, ki se ima popolnoma zatreti. Če bode ta nasvet francoskega prekucuba vere našel pri slovanožrečnih Nemcih in Magjarih, potem se utegnejo ti jako ukaniti. Kajti zviti Francoz dela tudi z Bismarkom spletkarije! Najboljša zaslomba Avstriji je krščanska pravičnost in iz te izvira zadovoljnost vseh njenih, tedaj tudi slovanskih, narodov! Sicer je ves trud jalov.

Vnanje države. Nemški cesar, 82letni Viljelm je v soboto 11. maja srečno ušel smrti, katero mu je delavec Hädel hotel prizadeti, in je čestitajočim mu ministrom ukazal „skrbeti, da se ljudstvu vera ohrani; kajtiletako se zamore revoluciji v okom priti“. Dobro, ali čudno je, da je grofinja Bojanovska 1000 fl. morala plačati kot kazen, ker je v njenem gradu nek duhoven sv. mešo bral! — Francozi űrijo marljivo svoje vojake in žrtvujejo neizmerno veliko denarjev za vojne priprave; 1.200.000 mož hočejo izurjenih imeti, če bi treba bilo vojsko pričeti. — Italijanski kralj je ukazal v Milanu nakupičiti živeža in streljiva za 120.000 mož, število vojakov v Rimu je pa pomnožiti dal, ker bodo 26. maja italijanski republikanci ondi obhajali svoj občni zbor. — Angleški minister Beakonsfield je bil vprašan v državnem zboru, zakaj je iz Indije v Evropo proti Rusom pozval mohamedanskih vojakov? Minister je rekel: zato, ker se Angleži na zvezo z Avstrijo proti Rusiji zanesti ne moremo. — Proti srbskemu knezu Milanu se je spuntalo mnogo odličnih Srbov, med temi tudi bivši minister Čumič, zarota se je izvedela in 80 zarotnikov je na smrt obsojenih.

Turške homatije. Ruski car je svojega poslanika pri angleški kraljici, grofa Šuvalova, k sebi pozval, da natančno poizve, kaj Angleži hočejo? V Petrogradu se torej sedaj posvetujejo! Od 140.000 turških uvojlencev je na Ruskem umrlo 30.000 mož. Generali Kaufman, Stoletov in Črnjačev zbirajo 70.000 mož, z katerimi mislijo proti Indiji udariti, če pride do vojske z Angleži. Ruski vojaki, kateri so bili v turški vojski, dobijo brnaste križece, branitelji Sipkine soteske pa sreberne. Adrijanopol so Rusi spremenili v velikansko

trdnjavo z 500 kanoni. Pred Carigradom pa čakajo na odločbo vsi: Rusi, Turki in Angleži, pripravljeni so na boj, a nobeden ga neče pričeti. V Rumuniji se je XI. ruski vojni oddelek pomaknil naprej proti Krajevi, kar je zlasti naše Magjare iznemirilo; pravijo, da to Avstriji velja! Turške vstajnike v Rodopskih planinah so Rusi od morja odrezali in jih bodo kmalu potlačili. Bolgarski narod mora 30.000 novicev dati, Rusi jih bodo orožali in izurili. Sultan še se vedno brani ter neče Rusom prepustiti Šumle, Varne in Batuma; zato so se Rusi tem mestom približali in jih hočejo silama vzeti, če jih Turki iz dobra ne dajo. To pa utegne biti povod pričetju nove vojske.

Za poduk in kratek čas.

Celje in njegova okolica.

(Zgodovinsko-krajepisna črtica.)

VII. Po smrti vojvode Boruta je bil za vojvoda v Korantan poslan Karat in potem Ketumar. Oba sta si veliko prizadevala Slovence pokristijaniti. Tako je zdaj drugoč luč svete vere v naše kraje prisvetila, pa od druge strani, namreč iz Solnograda ali Salcburga, od koder je celo nadškof sv. Roprt v Celje prišel, cerkev sv. Maksimilijana blagoslovil in njegove ostanke v Lavreak odnesel. Da bi prepiri ne nastali med dušnimi pastirji, ki so iz Solnograda in Ogleja v te kraje prihajali, odločil je cesar Karol Veliki za mejo med obema škofijama Dravo; Celje je torej ostalo pod oglejskim patrijarhom. Tudi v posvetnem oziru je Karol Veliki mnogo predrugačil. Po smrti Ketumarovega sina Vladuha ni več postavil vojvode, ampak deželo je razdelil v menjše pokrajine, v katerih so vladali grofi. Celje je prišlo pod Savinjsko krajino, ki je obsegala kraje med Pohorjem in Savo in med Sotlo in kranjskimi planinami. Ko se je l. 843. veliko frankovsko cesarstvo razcepilo, ostala je Savinjska krajina pod nemškimi cesarji pa z lastnimi mejnimi grofi blizu do leta 1149. ko je cesar Konrad III. to pokrajino podelil štajerskemu mejnemu grofu Otokarju I. Leta 1186. pa je z Štajerskim vred prišla v last avstrijskemu vojvodu Leopoldu VI. Od tega časa je Celje pod avstrijskim gospodstvom. Med tem so čez Celje in njegovo okolico prišle hude nadloge. Prihruli so v te kraje divji Magjari ter ropali in morili, kakor le divjaki morejo. Večkrat je obiskala celjsko krajino lakota in kuga, potresi in povodnje, kobilice in divje goske. Kobilice so nekterokrat v toliki množini priletele, da so vse požrle, kar so našle, blizu Slov. Bistrice celo konja s konjenikom vred. Tudi divje goske, ki so kraj rek priletele, naredile so veliko škode, čeravno jih je veliko bilo pokončanih deloma od zime, deloma od ljudi. Sploh je pretečenih 500 let bila najžalostnejša doba celjske zgodovine, o kateri skoro nič veselega

ne vemo. Veselejša doba pa je prišla za Celje, ko je mesto in grad prišlo l. 1331. v last gospodom Saneškim, ki so bili čez 10 let zavolj velikih zaslug od cesarja Ljudevika IV. povzdigneni v grofovski stan z priimkom: „Celjski grofi“. Lastnina celjskih grofov se je imenovala „celjska grofija“ in je segala „vom Dorfe Seluk unter Hoehenek bis in das Dorf Käberg, in die Länge und Breite 4 Meilen vom Dorfe Gewbitz bis Landsperg, in dem Bisthum Gurk bis auf das Dorf Sabiach bei Feystritz“. Ime celjskih grofov je v teku enega stoletja nosilo 10 možkih, namreč: Friderik I. † 1359, 10. avg.; Ulrik I. † 1368, 26. julija; Janez † 1372, 29. aprila; Herman I. † 1385, 21. marca; Viljem † 1392, 19. septembra; Ljudevik † 1417; Herman † 1426; Herman II. † 1435, 13. oktobra; Friderik II. † 1454, 9. junija; Ulrik II. † 1456, 9. novembra. Šesteri z razprtimi čerkami tiskani so glavni zastopniki celjske rodovine. Vsi kažejo nek enotni, rodbinski značaj. Bili so namreč v obče podvzetne časti lakomne osebe, vedno skrbni in delavni, povsod svojo korist pred očmi imajoči, pametni in vstrajni in zlasti zadnji trije najhujšim strastim vdani. V telesnem oziru so bili po sprječevanju sodobnih pisateljev in njihovih ljubav visokega suhega života in krepkih mišic — prave viteške postave. Te dušne in telesne lastnosti nam že nekoliko razjasnijo, kako da jim je bilo mogoče v tako kratkem času pridobiti si toliko premoženja, veljave in časti. Ker so dobro gospodarili in na tenko računili, pripravili so si mnogo denarja. Za posojeni denar so dobili v zastavo gradove in mesta, ki so s časoma njim ostali. Mnogo gradov so si nakupili. Rodbinske in zakonske zveze so tako sklepali, da so jim kot dedičem pripadla velika posestva in tako so si pridobili toliko posestev, gradov, mest in bogastva, da ga niti kralj niti cesar nista toliko imela. S premoženjem se je množila tudi njih veljavnost in čast. Ulrik II. je bil ban na Horvaškem, Slavovskem in Dalmatinskem; bil je zet srbskega vladarja Jurija Brankoviča, strije češkega, ogerskega in horvaškega kralja Ladislava, mesto kterege je Avstrijo vladal; celo svak turškega sultana je bil in po ženi v zlahti s carigraskimi cesarji. Mogočni, častilakomni Ulrik vendar z tem ni bil zadovoljen in še je hotel biti na Ogorskem cesarjev namestnik. To pa je bila njegova poguba. Na vrhuncu časti in slave je bil od sina rajnega ogerskega namestnika v Belgradu umorjen in ker so mu vsi otroci poprej umrli, je ž njim zginol rod celjskih grofov. Celjska grofija je pripadla cesarju Frideriku IV. v dedščino ter ostala pod avstrijsko oblastjo.

Smešničar 20. Najboljši sejm in najbolj potrebni bo menda le tisti, kojega je bivši „kamški strah“ Kameci pri Mariboru za 80 fl. spravil meneč „wird schon Prozente tragen“ (bo že obresti dajal). Res močno je obiskovan. Pred 3 leti ga je prišla ena krava gledat, potem pa še niti eden rep ne,

in letos zopet 2 junčka in 2 telci iz Lormanja, 4 ure daleč od ondot pri sv. Lenartu v Slov. goricah. Kupci so bili vsi poskriti. Kde? Tega 2 junčka in 2 telci niste mogli zvedeti! J. Ž.

Razne stvari.

(Č. gg. slovenskim volilcem celjskega volilnega okraja) naznanjamo, da jih vse uljudno vabimo na volilni shod, ki se bo obhajal v Žavcu v dvorani g. J. Hauzenbichler-ja v nedeljo 26. maja ob 1/2 3 popoldne. Dr. J. Vošnjak, deželni in državni poslanec, dr. F. Dominkuš, deželni poslanec in dr. Josip Sernec, odvetnik v Celju.

(Učiteljestvu odpovedal) se je g. Anton Pustoslomšek in ga misli še več učiteljev posnemati, to pa zaradi jim nepovoljnega postopanja okrajnega glavarja v Celju g. Haasa.

(Č. g. Anton Kocuvan) je postal župnik pri sv. Urbanu nad Ptujem.

(V enem dnevu iz Maribora v Celovec prijahala) sta huzarska oficirja grof Szecheny in grof Zetwiz, 4. maja t. l. Pot je 17 milj ali 34 ur dolga!

(Prestavljeni) so huzarji iz Maribora v Sisek in ulani iz Siseka v Maribor, kamor tudi 10. batalijon lovcev iz Kopra pride. Egipčanska bolezen očes se je prikazala samo pri huzarjih. Pri regimentu Hartung je bilo samo 7 sumljivih bolnikov.

(Za dijaško semenišče v Mariboru) so darovali g. inženir Mihael Simettinger 5 fl. Č. g. Voh okoli 200 knjig za semeniško knjigarno. Dalje č. gg. M. Stoklas dekan 5 fl. T. Rožane dekan 10 fl., Fr. Jug kaplan 10 fl., J. Caf kaplan 10 fl., Jož. Toporišič župnik 100 fl., Jož. Sorglehner župnik 30 fl., Jak. Bohinc dekan 50 fl., Fr. Smrečnik kaplan 20 gld. (Dalje prih.)

Dražbe. 20. maja Martin Romič v Šmariji; 23. maja Juri Grum v Wurmthu 2276 fl. Anton Bračko 500 fl. v Konjicah; 25. maja Ana Bregant v Ponkviči; 28. maja Miha Zajevšnik 985 fl. v Konjicah.

Listič uredništva in opravištva. g. J. D. v P. Vaš list smo poslali v Mozirje, ker smo čitali Pressberg za Prassberg, zadnje pošte pa niste naznanili. Naznanite nam torej natančni napis in pišite razločno vsaj ime in zadnjo pošto. — Izostali dopisi prihodnjici.

Loterijske številke:

V Gradcu 27. aprila 1878: 45, 70, 40, 18, 88.
Na Dunaju " " " 8, 32, 23, 84, 54.
Prihodnje srečkanje: 18. maja 1878.

V Ormožu

je na prodaj biša, 1 nadstropje visoka, z 9 izbami, 2 umetnima ognjiščema, 3 hranilnicami za jedila, 1 kletjo in 1 oral velikim vrtom za sočivje in sadje. Posestvo je pripravno za vsakojako podvzetje, kakor tudi za prijazno prebivanje; več se izvê pri g. Fr. Gessner-ju — Friedau a. d. Drau. 1—3